Οικολογία & Πολιτισμός

Τέχνη εφήμερη με ξυλεία...

Το φυσικό ξύλο, ως υλικό για έργα τέχνης είναι γνωστό στην ξυλογλυπτική, δηλ. την τέχνη της απεικόνισης πάνω σε ξύλο διαφόρων μορφών ή καλλιτεχνικών σχεδίων. Αποτελεί μία από τις αρχαιότερες και περισσότερο διαδεδομένες τέχνες σε ολόκληρο τον κόσμο.

Τα ξόανα ήταν η πρώτη μορφή ξυλογλυπτικής των πρωτόγονων λαών, καθώς και των αρχαίων Ελλήνων. Όμως εξαιτίας της επικράτησης της μαρμαρογλυπτικής δεν παρουσίασε σημαντική εξέλιξη στον ελλαδικό χώρο.

Σύγχρονοι ξυλογλύπτες αποδεικνύονται πραγματικοί καλλιτέχνες είτε τα έργα τους είναι πρωτότυπες συνθέσεις είτε αντιγράφουν έργα ζωγραφικής μεταφέροντάς τα στη γλυπτική.

Ξυλογλυπτική: τριαντάφυλλα

Ξυλογλυπτική: λεπτομέρεια από τη «Δημιουργία του Αδάμ» του Μιχαήλ Άγγελου

Όμως, ίσως δεν έχετε ξαναδεί μια άλλη τέχνη με υλικό την ξυλεία που αγοράζουμε τώρα το χειμώνα για τα τζάκια μας! Με κατάλληλη τοποθέτηση των τεμαχισμένων ξύλων που περιμένουν τους αγοραστές οι στοίβες στην πρόσοψή τους μπορούν να μας δώσουν ένα άριστο εικαστικό αποτέλεσμα!

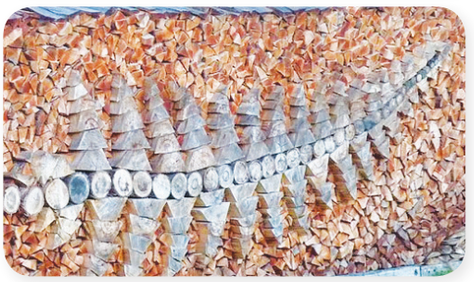

Συμφωνείτε πως αυτή η τεχνική της διαφορετικής ξυλογλυπτικής είναι εξίσου εντυπωσιακή; Το μόνο «πρόβλημα» που έχει αυτή η σύγχρονη τέχνη είναι πως είναι θνησιγενής, όπως μια θεατρική παράσταση, αφού διαρκεί για λίγο. Όπως η θεατρική παράσταση μοιραίο είναι να κατεβεί μετά από μια σειρά παρουσιάσεων στο κοινό, έτσι και οι στοίβες ξύλου, όταν έλθει η ώρα να πωληθούν τα ξύλα, θα διαλυθούν και το εικαστικό έργο θα εξαφανιστεί...

Παναγιώτης Χαλούλος
http://users.ach.sch.gr/pchaloul/
http://blogs.sch.gr/pchaloul/

Εορταστικό

Βίος ἀνεόρταστος
μακρή ὁδός ἀπανδόκευτος
Δημόκριτος, απ. 230.1-2

Απ' τον Νοέμβρη
κάποιοι βάλανε τα γιορτινά τους.
Η πόλη,
ακολουθώντας τους ρυθμούς της εποχής,
λαμπιόνια κι αστεράκια ανάβει
σε δημόσια κτίρια και οδούς.

Με τη γιορταστική ατμόσφαιρα
αναμένουν, λέει,
η διάθεσή τους να βελτιωθεί,
η καρδιά τους από χαρά να φωτιστεί,
το πρόσωπό τους από ευτυχία να πληρωθεί
και όλων των ανωτέρω βοηθούντων
η αγορά να αναθερμανθεί.

Αναμένουν…

Όμως, με τόσο στολισμό εξωτερικό
μόνο οι οφθαλμοί μαγεύονται,
όχι η ψυχή!
Αυτή, με τα ουσιαστικά γητεύεται,
μ' αυτά ευωχείται,
μ' αυτά ευδαιμονεί!

Εν αναμονή των εορτών,
ας γεμίσουν οι καρδιές μ' ελπίδα
πως πολλά απ' τα ποθούμενα
αληθινά θα βγουν!
Όταν διαβούν οι εορτές,
υπάρχει χρόνος αρκετός
για τη βασιμότητα των ελπίδων
να αναρωτηθούν.

Π. Π. Λάμπρη, Πάτρα,
9 Δεκεμβρίου 2014